

Josef Frankovský mrtev.

O úmrtí výtečného a oblíbeného herce tohoto píše "L. T." v Nár. Listech ze dne 17. m. m. následovně:

Bolestná zvěst, že za ranních úsvitů věrejšího dne dotrpěl jeden z veteránů českého herectva, nezapomenutelný Josef Frankovský, na perutiích smutných rozlétká se Prahou. Skon jeho vzбудil velkou účasť české veřejnosti, ne jako by zasáhli zapomenutého, v soukromém ústraní již po celé jedno desetiletí žijícího chorého penzistu, nýbrž jako by jeř schvátli uprostřed práce největší, v plném rozmachu tvoření a vrstování. Takový dojem zůstává truchlivá zpráva o smrti proslulého mima. České umění dramatické právě dnes želí bolestně té ztráty, neboť smrt s celou bezohledností připomíná, že již před desíti lety vlastně jame Frankovského ztratili, když stisněná nervovou chorobou na jaře r. 1891, dal s bohem obecenstvu a železa odcházet do soukromí. Tehda nepočítalo se, že česká scéna loučí se s oblíbeným hercem na dobro; doufalo se, že v klidu zotaví se vzrušené nervy a po nějakém čase objeví se Frankovský opět na jevišti. Uběhlo však deset let a zpráva utěšenější ne docházelo; až letos na jaře prolétl tiskem interview s Frankovským, jenž přátelům jeho a české veřejnosti oznamoval, že jedenašedesátiletému Frankovskému vrací se po dlouhých letech jako myslenek, paněť a že doufá určitě, že dopřáno mu bude ještě jedinou definitivně se rozloučiti s divadelním obecenstvem. Netušil náš dobrý Frankovský, že opravdu a tak záhy rozloučí se s námi definitivně, ale ne za svitu divadelních lamp, nýbrž v záři smutných světel a na větším jevišti, než to tam na Vltavě, na jevišti, na kterém na věky se loučí herci i neherci...

Je bolen psát pod záhlavím, vroubeném černým rámečkem. Kdyby nebyl Frankovský celým životem svým, celou svojí činností hercem sám narysoval tak určité umělecky své profí, bylo by nevděčno v rychlé práci novinářského nekrologu chtít jej postihnouti. Do padesátí let svého věku žil a pracoval Frankovský v plátěném světě, na jehož prkna pšenější se, na divadelní děje změněný, nejvzrušenější lidské události, duševní boje a konflikty lidské zhušťují se však i do bytostí herců samých, nepopřávající jim oddech a na přinajev je ve stálé vzbuzení. Jaký tedy div, že i mohutnější organism herců otřesen bývá vyčerpávající, úmornou a nervy rozrušující prací. Když trpkým údělem tím, hercům obvyklým, Frankovský pořízen opouští scéru divadelní, odchází v něm umelec, jemuž úsudek spravedlivý ověnčí skráni laurem zasluženým. Kritika tehdy psala, že ve Frankovském odchází z divadelního ensemblu jedna z nejvýraznějších uměleckých fyziognomií. Mážeme říci, že Frankovský byl v pravdě vedle Kolára, Šamberka a Mošny po dlouhá léta českému jevišti oporou a ozdobou nepostradatelnou. Síla jeho umění spočívala v jeho tvořivosti. Frankovský byl profí herce-umělce, tvořícího bez šablon a bez pochyby, na figurkách, které předváděl v jednotlivých, nesčetných kusech obecenstvu. Postavy jím vytvořené v nejednodušších prvcích literatury dramatické, pohybovaly se na jevišti jako v díle autorově; v prostředních tvorbách dramatických jeho figury byly však o celou hlavu vyšší než neživotná úloha by kusch cenných. Frankovský všech postav život a čím méně ho bylo v zárodku typu spíše teologické figury, tím štedřejší ho sám doplnil svým uměním. Kol uměleckého jeho jádra otáčel se celý galerií rolí významných, tklivých otců, dobrosmýslých charakterů, komických státek.

Tak na příklad říkávalo se, že "Nájemcům pana domácího" dává se je jen k vůli Frankovskému a bylo to pravdou, ten typ domácího pána sotva kdy jiný nám tak zabraje. Kdo viděl někdy Frankovského v prosulé typické některé úloze, po odchodu jeho těžce v nástupci hledal nápodobitele. Frankovský byl a je dosud v tvorbě svých typů nenahraditelný. Tázáme-li se, co předcházelo vrstově Frankovského v umělcích, vidíme, že jako u většiny herců je to trnitá, strádání plná cesta... Narozen v Praze roku 1840, vyučil se trubkářem a také několik let jako tovaryš "prkna" dříve hoblou než na ně se dostal. V devatenácti letech zatoužil státi se hercem, zápasil hromadně a vstoupil do společnosti Prokopovy, jenž tehdy žil v Přibramě. Tam v r. 1860 také poprvé debutoval. Jak omdlel herce kočovných, poznal i on několik herců. Po pět let trávil při společnosti Štandarové, zpívalové a Kramelové, až za první doby samostatnosti českého divadla poznal se o engagement v Praze. Vypracoval taby v roce 1865 jako Stanislav II. v "Magloire" a v "L'Amant de sa sœur".

umělecké jeho individualitě. Neřvil se valně. Odešel tedy naspěť ku společnosti Kramelové, od kteréž povolán byl od ředitele Thomea zase do Prahy. Zdržel se zde přes pruskou okupaci, nedochvil zvláštního uznání, jelikož nebyl dostatečně zaměstnán. Avšak vrchní regisseur Švandov se Semčic poznal jeho talent a angažoval ho jako charakterného herce a regisseura pro svůj divadelní podnik v Plzni. V postavení tom setrval Frankovský tři roky, oženil se se slečnou Annou Kubickovou, rovněž herečkou a zvelebiv Švandovu společnost, získal si u ředitele nemalé obliby. Roku 1869 v letní sezóně hrála společnost Švandova v pražské aréně ve Pstrosce. Tam zalbil se Frankovský tehdejšímu plinomocnému divadelnímu družstvu dra. Stratkatému a byl konečně trvale pražskému divadlu získán. Trvalo to deset let, nežli si Frankovský proklestl cestu k pražskému divadlu. Když vystavěna na hradbách za Žitnou branou aréna a zavládla tu éra operet, v plném lesku hvězdy Offenbachovy a Lecocquovy, Frankovský odnášel si vavříny, ja současně jednou z nejsilnějších atrakcí finančních úspěchů divadelních. Jak nad jím vynikal jeho tatík v "Giroflé-Giroflá", generál Kančukov ve "Fatinice", Douglas v "Donnè Juanitè", Pietro v "Banditech", Kalchas v "Helenè", kníže Kazimír v "Trebizonťském princè", Kalafuna v "Dudáku" a j. budí vzpomínkou dojísta i nyní, ve chvíli smutné, pamětníkům jeho veselých obrázků v paměti. Na pozdějších pak Národním divadle vystoupil již jako charakterní herce prvního řádu a patřil v analétech zlaté kapličky k zjevům nejskvělejších. Výkony jeho jako rutinovaného umělce došly své do věleho doznání a postijili Frankovskému v historii herectva (trvalý pomník. Asi v roce 1887 počal pojednou Frankovský nervově churavěti. Účasť obecenstva při této jeho chorobě byla všeobecná a nelibá. Když po několikátý denním odpočinku zdánlivě zotaven vystoupil, uspořádány mu ovace rozměrů nemalých. Pohůvku zotavení jeho, jak již řečeno, bylo zdánlivé. V r. 1890 ochuravěl ještě povážlivěji a již tehdy bylo patrné, že na dobu dozajista delší jest ztracen. Rozloučil se 18. března 1891 s českým obecenstvem na dobro a uchýlil se do ústraní, ve kterém žil až do věrejšího dne. Nebláhá choroba, přivoděná nepřijetím duševním, způsobila psychosu, která obestírala ducha dříve svěžího předčasnou dřimotou. Věra pak zaměněna v hluboký, věčný, proň spasný spánek.

Vím dobře, že nepodávám zde úplný životopis Frankovského... Ve vzpomínkách osobních přátel jeho jest mnohé, co zde opomenuto a co snad později, až uvykne me dojmu, že Frankovského není mezi námi samo sebou se vynořit. Jsou to po většině vzpomínky veselé, spjaté s originalností a roztomilostí jeho povahy v životě, kdy odložil masku herce a byl do konalým člověkem. Kdo jej znal, dojísta proň truchl... Stopa jeho na dráze českého umění je hluboká, pevná a nevyhladitelná... Čest nehynoucí jeho umění a památce...

Nebezpečí při stěžení vrcholů Alp.

118 lidí zaplatilo letos životem svým tento sport.

Stěžení vrcholů nebezpečných Alp musí mít v sobě něco vábívého, že tolik lidí vrhá v nebezpečí své životy, aby mohli pokochati se pohledem z některého zasněženého a ledem pokrytého vrchu na široší kraj po Alpami se rozkládající. Od 1. ledna tohoto roku až do dnešního dne zaplatilo 118 lidí svým životem nebezpečnou tu touhu vylézt na vrchol švýcarských Alp.

Čtenářstvo nezapomenulo ještě na podrobnosti jednoho neštěstí, když telegraf podával zprávu opět o novém a snad ještě přišernějším. Leč to nezasraňuje cestovatele, ba ani ženy ne, aby drali se nebezpečnými těmi stězkami na některé špičce a tisícé přicházeli každý rok do Švýcarska a to ze všech dílů světa a s nadšením vzdorují "bílé smrti", jak nazývají jsou zasněžené rokliny. V r. 1900 v době od měsíce ledna až po měsíc říjen, přes 2 miliony 500 lidí navštívilo Alpy, vzor tomu, že francouzský alpský klub každého roku před počtemtím sezony vydá úplný seznam neštěstí, která v předělě sezóně při stěžení Alp se přihodila. Tato vřetra nezdá se činiti ani toho nejmenšího dojmu na alpské turisty. Poslední neštěstí v Alpách stihlo Američanku, pí. Wickham Smithovou z Brooklyna s více 23. srpna. Dána ta chtěla se podívat na velikou ledovku jeskyni, nalezajíc se vyzkoušet před svým provodem kuru Rhony a vydala se tam v průvodu zasněženého průvodce.

šho. Šťastně dostala se až k otvoru jeskyně a když stála zde v obdivu nad panorámou před zraky jejím se objevily, tu pojednou srazena byla kusem svalivšího se ledu a s ním sřtila se do propasti, odkud tělo její bylo vynešeno jako beztvárná téměř hmota.

Veliký, šedý Matterhorn se svou ledovou špičkou, který vypíná se 14,836 stop do vzduchu, jeví nejvíce přitažlivostí pro alpské turisty a na cestě k jeho vrcholku 13 lidí zahynulo v posledních několika letech. Před několika týdny dr. Black a miss Bell, členové nejlepší anglické společnosti, vydali se s družinou sedmi jiných turistů a v průvodčím na Matterhorn. Vyšli úsměvem na rtech, byl krásný jasný den a to rozmar jejich ještě zvýšilo. Žádnému z této malé družiny ani nenapadlo, aby myslel na "bílou smrt", která stále číhá v Alpách.

Drásajíce se nahoru zpívají, žertovali a vysmívali se nebezpečí, před nímž byli varováni. Všichni členové této družiny podle zvyku a z opatrnosti byli přivázaní k sobě silným, pevným provazem. Asi po čtyřech hodinách namáhavého stoupání dostali se na Filles du Lion a dosáhnuvše tento bod, rozhodli se, že se po krátkém odpočinku opět vrátí. S lehkým srdcem vydali se na zpáteční cestu, nedbajíc toho že zabývali ledu, po kterém museli sřezati. Slečna Bellova byla poslední.

Pojednou noha její sklouzla, ona upadla a srazila v pádu dra. Blacka. Již zdálo se, že celá družina, přivázaná na jeden provaz, srazena bude do propasti, když černala se u její nohou, v tom však provaz se přerazil a těla dra. Blacka a miss Bellové sřtila se dolů, od útesu k útesu a zapadla v neznámou hloubku, aby více nebyla nalezena.

Začali by rozvrhli neštěstí a nebyde ve čtyry třídy a sice jsou to: 1.) Zaviněná nebalost. 2.) Nepředvídané nehody, jímž se nelze vyhnouti. 3.) Nerozumná odvážitost. 4.) Neznalost stezek. Taková nerozumná odvážitost zavinila jedno neštěstí dne 5. srpna. Malá družina Američanů vydala se na horu Cima di Rosso, jejíž špička vyčnívá 10,043 stop nad hladinou mořskou. Družina tato vedena byla G. P. Wayem, který se vychloubal, že zná Alpy lépe nežli kterýkoli domorodý průvodčí a přáteje jeho chlubně jeho dávalo.

Way byl sice zkušeným, odvážným lezcem, který ztrávil již mnoho saison v nebezpečných Alpách a často sám bez průvodčího slezl několik nebezpečných bodů, kam mládky který turista se odvážil, leč přece jen neměl ono potřebnou znalost Alp, jakou musí mít průvodčí.

Družina vyrazila z Maloja ho telu a chtěla se srazit ke špičce hory. Way se svým synem, čtrnáctiletým chlapcem, byl v čele a neúměrně lezl k zasněženému, ledem pokrytému vrcholku. V touze, aby se tam co nejdříve dostal, nebyl dost opatrným, sklouznul a sřtil se po srázu dolů. Ostatní namáhali se ze všech sil, aby ho vytáhli pomocí provazu, na němž byl uvázn, nahoru, leč provaz pádem natržený se přerazil úplně a odvážný Way nalezl hrob v jedné z roklin Cima di Rosso.

Zvláštní neštěstí přihodilo se v měsíci červenci tmem zkušeným průvodčím, s nimiž vydal se na horu Mont Blanc Angličan, F. W. Hill. Znamý Fourrien, jako nej zkušenější průvodčí, vedl výpravu. Nešťastnou náhodou zabolí zpáteče do ledu svoji hůl, o níž se opíral, následkem toho upadnul a řtil se dolů. Poslední průvodčí, krátce jíci před Hillem, rychle udlal na provazce smyčku a otočil jí kolem vyčerpávající skály v naději, že oba jeho soudruzi budou tak zachráněni, provaz se však prudkým pádem obou průvodčích přerazil, a strnul sebou i třetího a jediné on stojí na malé plošině, byl zachráněn. Vzpamatovav se z hrozného něho leknutí, vydal se na zpáteční cestu, leč překvapen byl prudkou sněhovou boufí. Kolem nastalo takové šero, že se nesměl odvídat sestupovat dál a proto zůstal pod jedním skalním útesem a strčil tam celou noc. Aby ho vyhledali nesrazili, tu musel se zbytekem provazu se přivázat ku skále. Ani druhého dne boufe ještě neustala a Hill musel zůstat na místě o hladu i v známém tom nečase plyných 48 hodin.

Když konečně se navrátil do Zennattu, lečičho u úpatí, byl tak vyčerpán, že omeocněl dosti nebezpečně. To jest jen několik těch nešťastných příběhů, jež se udály v tomto roce v divuplných, ale nebezpečných Alpách.

Nejpradáčí bolesti působí zřijisté revmatické bolesti v kyčlích, však zdá se, že největší bolest nejvíce záležhá se postížitím St. Jakob's Oel. Mnohý jej má stále doma v zásobě.

z ČESKÝCH VLASTÍ.

O vyloupení kostela v Králově Poli v Brna docházely další zprávy: Krádež stala se v noci z úterka dne 10. na středu dne 11. m. m. dle všeho mezi druhou a třetí hodinou ranní. Lupiči museli býti aspon tři, soudě dle toho, že na třech místech "pracovali". Zloději pšeskočili nízkou zdíku před kostelem, kde v pšsku a měkké půdě zůstaly po nich stopy. Záměřili pak k zadním dvřkám kostela, kde rozbalili nářadí a narůžověly velký papír, na němž ještě patrný byly otisky nástrojů, tam odhodili. Když se jim nepodařilo vyniknouti zadními dvřkami, vrátili se ke hlavním vchodu, nad nímž vylámali několik drobných tabulek, olovem spojujancých. Otvorem tím povytáhli spodní a srazili horní vnitřní závoru dvěma opěvšce se do dvřek, vnikli do vnitř.

Jest divno, je-li nalezi ukrýty klíčček od tabernakulu, který tak se sebou vzali, kdežto ostatní klíče ve velkém svazku ponechali nektnuté na místě. V kostele pak na několika místech bylo svíceno. Odcizili celkem pět kalichů (z nich jeden kalich v ceně 100 zl. a ořežaná štola jsou majetkem P. Tošnara), v tabernakulu vysypali malé hostie, vzali umělecky pracované ciborium ještě z dob kartuziánů pocházející v ceně nejméně 500 zl., z monstrance rozlámali velkou hostii a vyňali z ní tak vz. melchisedeka. Z paramentů a kostelních rouch vše, co bylo zlatého, odparali a vyparali i křičky všité. Krádež objevil kostelník, jenž ráno u kostela viděl pohozený vylámané barevné tabulky ze světlíka a dvě pootěvšeny. Hned vedle jest kadetní škola, kde stojí celou noc stráž, u kostela se pak sbíhají tři silnice tak že z daleka je k hlavnímu vchodu vidět, na křížovatce i v noci co chvilu někdo přejde a u kostela stojí fara, o kud dobře je přes silnici vidět ke kostelu; to vše nasvědčuje tomu, že to byli lupiči velice odvažní a s misty poněkud aspoň obeznali. Četnictvo ihned po tmu pronáhlé místo, vše, co zvažného bylo nalezeno, uschovalo a vytlačené stopy nohou lupičů změny.

Neštěstí na kladenských halách. Během odpoledne v pátek 13. m. m. sřtily se Prahou pověst; že prý v dolech kladenských přehodilo se povážlivě neštěstí. Katastrofy v dolech nejsou žádnou vzácností a proto kombinování ihned s výbuchy plynu, vypuknutím požaru atd. Bylo později zjištěno, že přihodilo se vsukutu na Kladně vážné neštěstí, ne však v dolech, nýbrž na povrchu země, na halách. V pátek dopoledne o 9. hod. ranní sřtil se ohromný kus haldy na "Max", patřící pražsko-železničské společnosti a zasypal značný počet žen, které tam vybíraly zbytky uhlí. Jest totiž správu dolu dovoleno chud ženám, naimě vdovám po horníciích, aby dvakrát v týdnu u úterý a v pátek na halách zbytky uhlí vybíraly. V označenou dobu dostávají se vždy na několik set žen s našemi, košíky a hrabáči, aby drobné kousky mezi uhlím prachem vybíraly. V pátek právě té se sčústnilo na dvě stě žen. Buď že podkopaly příliš vysoké vrstvy mouru, anebo že nočním deštěm hořejší vrstvy se protížily, stalo se, že k deváté hodině na veliký počet nic netušících žen se sula se ohromná vrstva haldy a ze zaspala. Tém, které jen slabší vrstvy byly zasypány a nalezaly se opodál, podařilo se pouze z leknutím vyvážnouti. Ale pod samotným okrajem se nalezající byly zasypány a pokud zjistilo se dalo, oím z nich poraženo povážlivě, jedna as dvacetiletá Kateřina Pečkova na místě zabita. Mrtvová její vyhrabána při zachraňovacích pracích, okamžitě správu dolu zahájenci a odvezena do kladenské nemocnice. Z vážnější zraněných uviděly se Humlová a Kestrová z Rozdřova, blíží podobnosti ani od správy dolu ani od bezpečnostních úřadů nejsou ještě zjištěny. Zabíta Pečkova pomáhalá matce své živiti sedmi člennou rodinu. — Vypráví se, že o život přišlo ještě několik žen; co na věci té pravdy, zjištěno bude ovšem vyšetřováním. — S jiné strany se sděluje: Děl "Max" lež malou půl hodinu cesty za Kladněm a nalezá se na svahu dosti srázném; z dolu vede k samému srázu chodba, kterou se dopravují odpady, opuka, popel, hlína a hrnou se se stráně dolů. Nahoře zůstávají kameny větších, dole podklad hlinitý a drobnější. Mezi tím pak jsou kousky uhlí, které lidé vyhrabávají kopací a j. V době, kdy zmíněné neštěstí se udály, prý na hořejší vrstvě několi lik lidí z Libušína prohrabávalo kameny a odpady, zatím co ženy dole vybíraly uhlí. Následkem otřesů na vrstvěch hořejších ubíhli se přetřívající výběžek haldy v rozsahu mnoha kubických metrů a tím katastrofa spasena.

Pain-Killer. Přední Montrealský kněz, rev. James H. Dixon, rektor St. J. a kanovník kathedrály církve Kristovy, píše: "Dovoleté mi poslati vám několik řádek odporučení Perry Davis Pain Killer. Užival jsem jej s úspěchem po třicet pět roků. Jest to prostředek, zaručující všeobecně účinky."

Pain-Killer. Jest pouze jediný Pain Killer, Perry Davis.

Zelezniční pozemky na prodej. V severním Wisconsinu, Chicago, St. Paul, Minneapolis a Omaha dráha má na prodej při nízkých cenách a výhodných podmínekčích pletebních as 400,000 akrů vybraných pozemků rolnických. Ti, kdož koupí záhy, mohou vybrati si pozemky při krásných řekách a jezerech, v nichž jest hojnost ryb a jež poskytují nevyčerpateľný zdroj vody jak pro rodinu, tak i dobytek.

Pozemky po většině jsou zalesněny, páda jest hrodnou a snadno zpracovatelnou. Chicago, Milwaukee, St. Paul, Minneapolis, Duluth, Superior, Ashland a četná jiná prapsjící města na dráze C., St. P., M. & O. a na dráhách jiných poskytují dobrých trhů pro plodiny farmarské.

O blíží podobnosti píše na Geo. W. Bell, pozemkový komitant, Hudson, Wis aneb na G. H. McRae, 15 pros. A. G. P. A., St. Paul, Minn.

THE NORTH-WESTERN LINE. Vylety! vylety! Polovleční cena do Philadelphia, Chicago, Charleston, S. C., Cincinnati a mnoha jiných míst The North-Western Line. Městská úřadovna: 1401-3 Farnam ul.

OMAHA-CHICAGO ILLINOIS CENTRAL MISSISSIPPI VALLEY ROUTE RAILROAD MINNEAPOLIS ST. PAUL. The Limited, evening train and The Express, noon train, from Omaha for Chicago.

UNEXCELLED SERVICE. Day train and evening train from Omaha for Minneapolis and St. Paul.

WABASH. Výleťy z Buffalo a zpět \$13.00, z Clevelandu a zpět \$13.00, z Detroitu a zpět \$13.00, z New Yorku City a zpět \$31.00.

ILER'S PURE MALT WHISKY. The Only Whiskey sold with a \$1000 00 guarantee of Purity.

Několik slovy. Pain-Killer. Jest pouze jediný Pain Killer, Perry Davis.

HAMBURSKO-AMERICKÁ LINIE. Společnost tato udržuje celý rok pravidelné spojení s Evropou dvou- a třítrubými lodmi. HAMBURG-AMERICAN LINE. 37 BROADWAY, NEW YORK, 159 Randolph St., Chicago, Ill.

JELRICHS & CO, 5. Broadway, New York. H. CLAUSENIUS & CO., 90-92 DEARBORN Street, CHICAGO, ILLINOIS. RUD. HAVELKA na rohu 13. a William. HOSTINEC na rohu 13. a William.

Dr. Louis Svoboda ČESKÝ LÉKAŘ. Úřadovna č. 301. Paxton Block, na rohu 16 a Farnam ul.

Dr. C. Rosewater ČESKÝ LÉKAŘ. Úřadovna: 222 "Bee Building". Tel. v úřadovně 504. - Tel. v bytu 1217. Bydlí - Číslo 2417 Jones ulice.

Lord a Rustin, DOMÁCI LÉKAŘI. 501 Paxton Block, 16. a Farnam ul. OMAHA, NEBR.

Dr. E. Holovtchiner český lékař. OFFICE na rohu 15. a Howard ul., Shoely's Block, č. 2417 Jones ul. Tel. 1628.

Dr. Gifford & Bioknell oční lékaři. Úřadovna č. 406-407 Karbach Block 15. a Douglas ul., Omaha, Neb.

Dr. K. H. BREUER, ČESKÝ LÉKAŘ. Specialista v léčení nemocí zraku, sluchu, krku a nosu, ženských nemocí a chirurgii.

Největší MASNÝ KRÁM. Bratři Kuncelové, č. 1244 Jižní 13. ul. Největší zásoby masa všeho druhu usenek, salámů, šunk a vůbec všeho, co v obor tento spadá.

Jediný český závod olovnický, strojnický a zámečnický v Omaze. Leo. Baroch, 503 So. 13th Street, Telefon 1367. Zavedení vody, plynu a kanalizace a všeho se levně a dobře.

NEJVĚTŠÍ MASNÝ KRÁM. FR. KUNCL. Největší český železničský závod na East straně. Velké zásoby masa všeho druhu, usenek salámů, šunek a vše co do oboru vruticelků sáhá. - Koupte si také levněji a maso lepší jak u někoho jiného.

HAMBURSKO-AMERICKÁ LINIE. Společnost tato udržuje celý rok pravidelné spojení s Evropou dvou- a třítrubými lodmi. HAMBURG-AMERICAN LINE. 37 BROADWAY, NEW YORK, 159 Randolph St., Chicago, Ill.

PAROPLAV. Spol. Sev.-německého Lloyd. Po parolodích expresních nejrychlejší jízda přes moře za 5 dní 15 hodin a 10 minut. Po parolodích expresních z New Yorku do Bremen. Po parolodích pravdělných z New Yorku do Bremen. Po parolodích expresních z Bremen do New Yorku. Po parolodích pravidelných z Bremen do New Yorku.

JELRICHS & CO, 5. Broadway, New York. H. CLAUSENIUS & CO., 90-92 DEARBORN Street, CHICAGO, ILLINOIS. RUD. HAVELKA na rohu 13. a William. HOSTINEC na rohu 13. a William.

Dr. C. Rosewater ČESKÝ LÉKAŘ. Úřadovna: 222 "Bee Building". Tel. v úřadovně 504. - Tel. v bytu 1217. Bydlí - Číslo 2417 Jones ulice.

Lord a Rustin, DOMÁCI LÉKAŘI. 501 Paxton Block, 16. a Farnam ul. OMAHA, NEBR.

Dr. E. Holovtchiner český lékař. OFFICE na rohu 15. a Howard ul., Shoely's Block, č. 2417 Jones ul. Tel. 1628.

Dr. Gifford & Bioknell oční lékaři. Úřadovna č. 406-407 Karbach Block 15. a Douglas ul., Omaha, Neb.

Dr. K. H. BREUER, ČESKÝ LÉKAŘ. Specialista v léčení nemocí zraku, sluchu, krku a nosu, ženských nemocí a chirurgii.

Největší MASNÝ KRÁM. Bratři Kuncelové, č. 1244 Jižní 13. ul. Největší zásoby masa všeho druhu usenek, salámů, šunek a vůbec všeho, co v obor tento spadá.

Jediný český závod olovnický, strojnický a zámečnický v Omaze. Leo. Baroch, 503 So. 13th Street, Telefon 1367. Zavedení vody, plynu a kanalizace a všeho se levně a dobře.

NEJVĚTŠÍ MASNÝ KRÁM. FR. KUNCL. Největší český železničský závod na East straně. Velké zásoby masa všeho druhu, usenek salámů, šunek a vše co do oboru vruticelků sáhá. - Koupte si také levněji a maso lepší jak u někoho jiného.

ABSTRAKTY S. M. Sadler, 17th and Farnam, Paterson Bld. se našel u tohoto lista. Tel. 1368.